

KLÍNY

- 1) Chvíli strpení, uzel na kapesníku mám,
každou chvíli puknou ledy a na to klidně přísahám,
snad to bude naposledy, naposledy,
teď vyrazím klínem klíny, roztáčím plíšky tamburíny,
okolo všichni asi maj se krásně, cupuju zauzlený třásně.
- R: Táhnu to už s Tebou týden, proto ty oči krvavý,
čekám, kdy nás něco ke zdi přitlačí, ó...,
z toho kola sotva vyjdem, já vím, je to nezdravý,
a mně to nestačí.
- 2) Chvíli strpení, pozdravím holky z plakátů,
co Tě volaj přes ulici, na pusu jim čmárnu velkou záplatu,
chci jim totiž něco říci, něco říci,
jenom ať se nedělaj, vždyť za tu pózu jsou dobře placený,
mohla bych se přetřhnout, nechci a je to předem ztracený.
- R: Z uzlu jak dva konce vyjdem, proto ty oči krvavý,
čekám, kdy nás něco ke zdi přitlačí,
z toho kola sotva vyjdem, já vím, je to nezdravý,
a mně to nestačí.
- 3) Chvíli strpení, nechci mít duši od sazí,
Černou jako každý jiný, kdo jen tak v půli věty odchází,
nechává za sebou stíny, jenom stíny,
tichý jak ty mrtvý kytky, tenký jako k Tobě nitky,
že prej věříš na hledání nesplněnejch tajnejch přání.
- R: /Z toho kola sotva vyjdem/ 3x

H+T: František Stralczynský